

Цуркан Олександр Валерійович **молодший сержант служби цивільного захисту**

Першого серпня 1993 року у селищі Торське Краснолиманського району Донецької області народився Цуркан Олександр Валерійович.

Хоча і батьки були розлучені, попри всі негаразди виховали у хлопчика найкращі риси характеру – доброту, справедливість та бажання допомагати.

З самого дитинства Олександр мріяв бути лікарем. Тому, відразу після закінчення школи 2014 році пішов навчатися до Артемівського медичного училища. Після навчання Олександр повернувся до себе в селище та працював фельдшером у місцевому фельдшерському пункті.

Після цього Олександр вирішив допомагати населенню яке перебуває в скрутному становищі працюючи у філії благодійного фонду "Лікарі без кордонів-Бельгія" у м. Дніпропетровськ та Благодійній організації "Благодійний фонд" Прем'єр Уржанс Інтернасьональ".

У 2021 році вирішив присвятити своє життя рятуванню людей. З грудня 2021 року він стає фельдшером рятувального відділення 69 державної пожежно-рятувальної частини 21 державного пожежно-рятувального загону Головного управління ДСНС України у Донецькій області.

Незважаючи на напружену роботу Олександр Валерійович сумлінно та на професійному рівні виконував покладені на нього службові обов'язки в умовах воєнного стану.

З початку вторгнення окупаційних військ російської федерації на територію України, Олександр щоденно проявляв мужність та високий професіоналізм. З першого дня війни на території Лиманської МТГ Краматорського району Донецької області Олександр приймав участь у евакуації мирного населення, підвезення та розвантаження гуманітарної допомоги, надання першої медичної допомоги. Завдяки йому, сотні людей, які кожен день потерпали від підступних ворожих обстрілів, отримували зазначену допомогу. Ці заходи дали змогу врятувати не одне людське життя.

З січня 2023 року Олександр був залучений до проведення робіт із медичного забезпечення піротехнічних розрахунків ДСНС України, які виконували завдання із гуманітарного розмінування міста Святогірськ.

Вночі 28 лютого 2023 року, відбувся підступний обстріл з боку російських найманців міста Святогірськ, в результаті якого відбулося влучення снаряду у пожежно-рятувальну частину міста, де і перебував на чергуванні Олександр. Внаслідок обстрілу молодший сержант служби цивільного захисту Цуркан О.В. отримав травми несумісні з життям та загинув на місці. До останньої хвилини свого життя він виконував

основне завдання, покладене на Державну службу України з надзвичайних ситуацій — здійснював рятування людей.

Сміливість та відвага, мужність та професіоналізм, вміння оперативно приймати рішення, особливо у складних, небезпечних ситуаціях молодшого сержанта служби цивільного захисту Цуркана О.В. завжди буде зразком для особового складу.

Багато добрих та яскравих спогадів залишилося про Олександра у його колег та друзів. Він дуже любив життя, був завжди усміхнений, чесний, справжній патріот і вірний товариш, який ніколи не покине в біді — саме таким він і лишиться у наших серцях.

Багато добрих та яскравих спогадів залишилося у колег про Олександра. Абсолютно кожен товариш по роботі згадує його з усмішкою як людину, яка завжди готова прийти на допомогу. Колеги завжди пам'ятатимуть його як відповідального, доброго та кмітливого співробітника.

Спогади побратима, а саме: головного майстер-сержанта служби цивільного захисту Мілько А.С. фельдшера рятувального відділення 69 ДПРЧ 21 ДПРЗ головного управління ДСНС України у Донецькій області: “Особисто я вважаю Олександра чудовим та відповідальним спеціалістом, який до останньої хвилини виконував свій обов'язок та свою роботу. Трагедія яка трапилася з ним стала особистим горем для кожного з нас. Для мене — це втрата друга, колеги та просто хорошої людини”

За час праці Олександр зарекомендував себе з гарної сторони, завжди ввічливий, завжди був готовий допомогти колегам, під час виїздів на ліквідацію наслідків ворожих обстрілів самовіддано надавав допомогу потерпілим, пораненим.

Коли ми були у не робочій час, Олександр любив пограти на гітарі різні пісні, не одноразово збиралися на природі в парку або інші місцях, з караулом в якому він працював та проводили час. Після ранкового дзвінка який я отримав о 7-й ранку зі словами, що Олександр загинув, в мене був не наче якийсь ступор, я не одразу зрозумів що таке сталося моє питання було у відповідь телефонуючому: “Як це?”, “Цього не може бути я у ввечері з ним спілкувався”, але це на жаль було правдою.

З великим горем я можу сказати що наш підрозділ втратив не тільки гарного спеціаліста та фахівця своєї справи, але і найкращого друга, побратима частинку нашої маленької родини. Клята війна на жаль забирає в нас найкращих з нас, дуже не вистачає цієї людини, я вважаю, що Олександр міг врятувати та допомогти ще великій кількості людей але ми маємо те що маємо, на жаль.. але ми будемо завжди пам'ятати нашого колегу, друга, побратима. Вічна Слава Герою!

Спогади 21 державного пожежно-рятувального загону
Головного управління ДСНС України у Донецькій області.

